

РЕШЕНИЕ

Номер 231

07.10.2020 г.

Град София

В ИМЕТО НА НАРОДА

Апелативен съд - София

7-ми наказателен

На 07.10.2020 година в закрито заседание в следния състав:

Председател: Николай Джурковски

Членове: Александър Желязков
Емилия Колева

Прокурор: Апелативна прокуратура - София
Емилия Михайлова Русинова (АП-София)

като разгледа докладваното от Емилия Колева Наказателно дело за възобновяване № 20201000600970 по описа за 2020 година
[производството е по реда на чл.422, ал.1, т. 5 НПК.

Постъпило е искане от Главния прокурор на Р България за възобновяване на наказателно общ характер дело №123/20г. на Районен съд-Радомир.

Предмет на искането е определение от 18.05.2020г. по НОХД № 123/2020г. Районен съд – Радомир, с което е одобрено споразумение по посоченото дело.

В искането се поддържа, че определението е постановено при съществени нарушения на закона и на процесуалните правила по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК. В хода на разглеждане на делото по реда на Глава 29 НПК било допуснато нарушение на материалния закон, изразяващо се в неправилно приложение на разпоредбата на чл.49, ал.2 от НК. Районният съд бил допуснал нарушение на закона, като е одобрил сключеното между прокуратурата и защитата на привлеченото към наказателна отговорност лице споразумение, с което в нарушение на чл.49, ал.2 от НК е било определено наказание „лишаване от право да управлява МПС“ за срок по-кратък от срока на наложеното наказание „лишаване от свобода“. В разпоредбата на чл.49, ал.2 от НК, законодателят е регламентирал възможност наложеното, кумулативно предвидено наказание по чл.37, ал.1, т.7 от НК, да надвишава основното наказание, предвидено в санкционната част на съответната норма от Особената част на НК, с максимален три годишен срок. При тълкуване на този текст, а и от константната и задължителна практика на съдилищата

/Постановление № 1 от 17.01.1983г. на Пленума на ВС на Република България, Тълкувателно решение № 61/1980г. на ОСНК, Решение № 94 от 26.02.2009г. по н.д.№ 580/2008г. на ВКС, НК, II НО, Решение № 10/18.01.2010г. по н.д.№ 671/2009г. на ВКС, НК, III НО и т.н./ следва извод, че наказанието „лишаване от права“ не може да бъде наложено за срок по-кратък от определеното основно наказание „лишаване от свобода“. Допуснатото нарушение на материалния закон при приложението на чл.49, ал.2 от НК не е констатирано от първоинстанционния съд, въпреки задължението за проверка на законосъобразността на постигнатото споразумение, непосредствено преди одобряването му. Вместо да предложи на обсъждане със страните промени, по реда на чл.382, ал.5 от НПК, съдът е нарушил и процесуалните правила като е одобрил споразумение, което противоречи на закона. Допуснатите нарушения на материалния и процесуалния закон са съществени по смисъла на чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК и са основание по чл.422, ал.1, т.5 от НПК за възобновяване на наказателното дело.

Прави искане на основание чл.419, ал.1, чл.420, ал.1, предложение последно, вр. чл.422, ал.1, т.5, вр. чл.348, ал.1, т.1 и т.2, чл.424, ал.1 и чл.425, ал.1, т.1 от НПК да бъде възобновено НОХД №123/2020г. на Районен съд - Радомир, да бъде отменено постановеното определение от 18.05.2020г. за одобряване на споразумение за решаване на делото и да бъде върнато същото за ново разглеждане от друг състав на първоинстанционния съд.

В съдебно заседание прокурорът поддържа искането на Главния прокурор и моли да бъде уважено по изложените в него съображения.

Защитникът на осъденото лице адв.Р. в пледоарията си по същество предоставя на съда да прецени дали има нарушение на чл.348, ал.1 от НПК, вр.чл.49, ал.2 от НК.

В лична защита осъденото лице Н. поддържа казаното от адвоката си. В последната си дума изразява съжаление за извършеното и моли по-бързо да му приключи наказанието.

СОФИЙСКИ АПЕЛАТИВЕН СЪД, след като обсъди доводите на страните и извърши проверка за наличието на поддържаното основание за възобновяване, намери следното:

Искането на Главния прокурор за възобновяване на производството по делото е допустимо, защото е подадено на основание чл.420, ал.1 от НПК и в срока по чл.421, ал.1 от НПК спрямо влязъл в сила подлежащ на възобновяване по чл.419 от НПК съдебен акт.

Разгледано по същество същото е основателно.

Производството по НОХД № 123/2020г. на Районен съд - Радомир е протекло по реда на Глава 29 от НПК. С определение от 18.05.2020г., влязло в сила на същата дата, на основание чл.382, ал.7 от НПК съдът е одобрил споразумение за решаване на делото в досъдебното производство, сключено между прокурор от ТО-Радомир при РП-Перник и защитника на обвиняемия П. С. Н. – адв.Р.. С одобреното споразумение обвиняемият Н. се признал за виновен в извършване на престъпление по чл.343б, ал.1 от НК, за което при условията на чл.55, ал.1, т.1 от НК му е наложено наказание лишаване от свобода за срок от осем месеца, чието изпълнение на основание чл.66, ал.1 от НК е отложено за срок от три години. На основание чл.55, ал.3 от НК не е наложено по-лекото наказание „глоба“, което законът предвижда наред с наказанието „лишаване от свобода“. На основание чл.343г, вр.чл.37, ал.1, т.7 от НК обв.Н. е лишен от право да управлява МПС за срок от шест месеца.

Преди да пристъпи към разглеждане на искането на Главния прокурор по същество, САС намери за необходимо в теоретичен план да отбележи, че решаването на делото със споразумение не освобождава съда от задължението да се ръководи от принципа на законоустановеност на наказанието. Макар и законът да не поставя изискване за изрично излагане на съображения, с които да се обоснове при одобряването на споразумението по чл.382, ал.7 от НПК, съдът е длъжен да се ръководи от закона при одобряване на постигнатото от страните съгласие относно вида и размера на наказанието/наказанията, които обвиняемият следва да понесе.

В конкретния случай първостепенният съд е допуснал претендираното от Главния прокурор нарушение на материалния закон, изразяващо се в неправилно приложение на разпоредбата на чл.49, ал.2 от НК, тъй като е одобрил определено наказание лишаване от право да управлява МПС за срок по-кратък от срока на наложеното наказание лишаване от свобода. В разпоредбата на чл.49, ал.2 от НК законодателят е регламентирал възможност наложеното, кумулативно предвидено наказание по чл.37, ал.1, т.7 от НК, да надвишава основното наказание, предвидено в санкционната част на съответната норма от Особената част на НК, с максимален три годишен срок. При тълкуване на този текст, а и от константната и задължителна практика на съдилищата, коректно посочена и в искането на Главния прокурор /Постановление №1 от 17.01.1983 г. на Пленума на ВС на Република България, Тълкувателно решение № 61/1980г. на ОСНК, Решение № 94 от 26.02.2009г. по н.д.№ 580/2008г. на ВКС, НК, II НО, Решение № 10/18.01.2010г. по н.д.№ 671/2009г. на ВКС, НК, III НО и т.н./ следва извод, че наказанието „лишаване от права“ не може да бъде наложено за срок по-кратък от определеното наказание „лишаване от свобода“. В случая страните са се споразумели за налагане на наказание „лишаване от свобода“ за срок от осем месеца, при което лишаването от права не би могло да бъде за срок по-малък от осем месеца.

Като е одобрил предложението проект за споразумение в санкционната част, съдът е допуснал нарушение и на процесуалните правила, тъй като

бил длъжен да упражни правомощието си по чл.382, ал.7 от НПК да предложи на страните промени в него.

В заключение следва да се посочи, че неправилно са приложени правилата на наказанието, поради което е основателно поддържаното искането на Главния прокурор твърдение за допуснато нарушение на материалния закон по смисъла на чл.348, ал.2, вр. ал.1, т.1 от НПК. Неправилно е и приложението на процесуалния закон по чл.348, ал.2, вр. ал.1, т.2 от НПК в изложения по-горе смисъл. Това дава основание за допускане възобновяване на делото, отмяна на атакуваното определение на Районен съд-Радомир, с което на основание чл.382, ал.7 от НПК е одобрено споразумение за решаване на делото в досъдебното производство, сключено между прокурор от ТО-Радомир при РП-Перник и защитника на обвиняемия П. С. Н. и връщане на делото за разглеждане от друг състав на същия съд.

Водим от горното и на основание чл.424, ал.1 от НПК, САС, НО, 7 състав

РЕШИ:

ВЪЗОБНОВЯВА НОХД № 123/2020г. по описа на Районен съд - Радомир.

ОТМЕНЯ определение от 18.05.2020г. по НОХД № 123/2020г. на Районен съд – Радомир за одобряване на споразумение за решаване на делото, сключено между прокурор от ТО-Радомир при РП-Перник и адв.С. Р. - защитник на обвиняемия П. С. Н. .

ВРЪЩА делото за ново разглеждане от друг състав на Районен съд-Радомир.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____